

Heisek 10

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XLI červen 2026

Pejsek štěká. . .

Haf! Ňaf! Haf!

Je to neuvěřitelné, jak ten čas letí. Je tu červen, před námi poslední školní měsíc a za rohem tábor a prázdniny. Do konce roku nám zbývají už jen tři schůzky, které strávíme na Letné.

Ti, kterým ještě něco na tábor chybí, si budou v klubovně moct vše dodělat. Tak na to prosím myslete, ať pak třeba nepletete postel až na táboře.

23. června už schůzka není, budou se pouze odevzdávat bedýnky a další táborové nezbytnosti.

Haf! Ňaf! Haf!

Malý Vpřed už také čekají poslední schůzky, k tomu ale ještě výprava během prvního červnového víkendu.

Po splnění zkoušek všech

národů a získání jejich strážných kamenů před nimi stojí ještě jeden velký úkol.

Na místě Hvězdného oltáře se objevil obrovský démon, kterého budou muset porazit.

Potom se snad podaří umístěním všech kamenů rozzářit oltář, a tím Elandor očistit od všech démonů.

Haf! Ňaf! Haf!

V květnu se toho událo!

Putování Českým středohořím jsme si moc užili, bylo velké vedro, a tak zmrzlina a koupání v jezeru Most přišly vhod. Určitě si přečtěte cestovní deník.

Na Štítek nám zase počasí nepřálo a zůstali jsme tedy nakonec v Praze. Na kvalitu výkonů všech zúčastněných to ale vliv nemělo. Strhl se velmi vyrovnaný souboj, ze

kterého nakonec vyšly vítězně Maki a Anežka.

Moc gratuluji i všem ostatním.

I když to na začátku nevypadalo, stihli jsme statečně cestu kolem světa. Do Reformního klubu jsme dorazili včas a nikdo nám nemohl uvěřit, že jsme to dokázali.

Sullivanova jsme však našimi důkazy přesvědčili a dostali tak 20 tisíc liber, které jsme využili na výborné ob-

čerstvení u vedlejšího stánku.

Haf! Ňaf! Haf!

Za červen štekám vše nejkrásnější k narozeninám Maríně, Anice, Johanovi a Anetce. Za květem ještě té nejmladší Anežce v oddíle.

Haf! Ňaf! Haf!

aš

Co budeme dělat my větší?

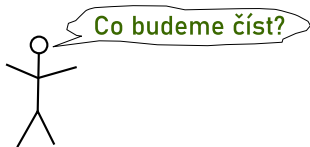
2. 6. Oddílovka (16.30—19.00)
9. 6. Oddílovka
16. 6. Oddílovka
23. 6. Odevzdání bedýnek (18.00—19.00)
27. 6. — 1. 7. Představebka
2. 7. — 22. 7. Tábor

Co budeme dělat my menší?

2. 6. Schůzka (16.15—17.45)
5. 6. Čaj
6. — 7. 6. Poklad
16. 6. Schůzka
23. 6. Odevzdání bedýnek (18.00—19.00)
2. 7. — 10. 7. Tábor

Všecké informace k táboru naleznete na vpr.red/tabor-info.

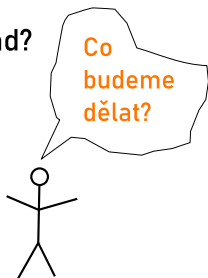
Máš něco, co bys rád četl v Pejskovi?

Je něco, co tu rozhodně nemůže chybět?

Máš jakýkoli jiný nápad?

Stick figure with a speech bubble containing the text: **ježišmarja**

výprava
hra
místo, kam jet
schůzka
divadlo

Pošepťte ho komukoli z vedoucích
nebo e-psovi a my na něj budeme myslet.

koš

Greetings from Minnesota

Milí Vpřed'áci,

tak za sebou mám poslední měsíc semestru. Předměty jsem všechny úspěšně ukončila, nebylo to teda nějak extrémně náročné.

Na začátku měsíce jsem navštívila minnesotskou ZOO, kde měli zrovna mlád'átka a hrozně roztomilé dvoutýdenní kozičky. Taky jsem byla na zápase baseballu, ten teda za moc nestál a strašně se to táhlo.

Spoustu času jsem trávila v kreativním studiu, kde jsem využívala hlavně šicí stroje, ale i přístroje, kterými si člověk může potisknout hrnek nebo třeba tričko.

Jinak jsem si užívala poslední dny na kampusu, trávila čas s kamarády a tak.

Předposlední víkend v květnu jsem strávila v Los Angeles v Kalifornii, kde studuje moje (bývalá) hostitelská sestra na UCLA. Mají nádherný kampus, natáčely se na něm třeba scény z Pravé blondýnky. Taky mě vzala na jednu jejich párty.

Největším zážitkem pro mě ale byla jízda ve Waymo — auto, které je jako taxík, ale bez řidiče. Řídí úplně samy! Tím jsme se se dopravily do Erewhonu, supermarketu známého svou předražeností a potenciálním výskytem celebrit. Dala jsem si v něm obrovsky předražené smoothie od Hayley Bieber. Bylo docela dobré, ale za tu cenu nestálo.

Jinak jsme si prošly Beverly Hills a Santa Monica pier, viděly hrob Marylin Monroe a udělaly si výšlap v Solstice

Canyon u Malibu. Nebylo (na rozdíl od momentální Minnesoty) moc velké horko, tak na koupání nebyla nálada.

Mně tady teď zbývají poslední dny či týdny, a pak zase zpátky domů. Tak se na vás brzy těším!

Bye bye, Ester

Oddílové hry o Štítek táborníka

Předpověď počasí, slibující noční teploty okolo 5°C a také výrazný déšť, nás přiměla změnit plány. Místo cesty vlakem do Prosečnice a táboření u lomu jsme se rozhodli, že zůstaneme v teple a suchu klubovny a pokusíme se využít blízká místa se zelení. Sešli jsme se tedy u klubovny a jen, co jsme odložili batohy, vydali jsme se na Štvanici. Tam jsme klání o Štítek táborníka zahájili první společnou disciplínou — jezením kukuřičných křupek na rychlost.

Potom jsme hráli míčbí a mlsné psy a další hry na louce, než jsme začali mít hlad a byl čas vrátit se do klubovny na večeri. Když se trochu setmělo a nám po jídle už nekručelo v žaludku, vydali jsme se do Lannovy, abychom se utkali v další disciplíně. Každý musel uhájit plamínek své svíčky co nejdéle. Pak už byl akorát čas přečíst si pohádku a jít spát.

Celou noc přšelo a ani ráno nás sluníčko nepřivítalo svými paprsky. Vyrazili jsme ale i tak přes Letnou do Střemovky, kde jsme se pro jistotu uchýlili pod altán. Sobotní klání jsme zahájili opět společnou disciplínou, tentokrát chůzí s mincí na hlavě. Odstartovala také dlouhodobá disciplína — počítání ukrytých barevných kartiček. Bety nám přečetla o pižďuchovi a všichni mohli začít tvořit toho nejpižďuchovatějšího pižďucha z přírodnin a dalších výtvarných materiálů.

Potom už probíhal blok disciplín — setonův běh, házení, navlékání korálů, vyjmenovávání toho, kdo je na výpravě

a zvukové pexeso. Po obědě a krátké přestávce na hřišti jsme se pustili do dalšího bloku — azimut'ák, skákání šachovým koněm a hledání, co do lesa nepatří. Postupně se objevilo i sluníčko a tak jsme místo úkrytu v altánu mohli sedět na trávě na louce. Po vyhlášení pidižlů jsme se opět přes Letnou vydali do klubovny. Po večeři jsme si zahráli *Co na to Češi* a unaveni jsme ulehli do spacáků a oddali se spánku.

Po snídani a úklidu našeho spaní jsme vyrazili autobusem na Ohradu, odkud jsme popošli k dětskému hřišti na Krejcárku. Tam proběhla velká lepiková bitva ve dvojicích, které byly spolu svázané nohama. Zbývaly už jen poslední tři disciplíny — logic a zapalování svíček proběhly zároveň ještě před obědem. Po něm už nás čekala závěrečná disciplína — Epikurovo poselství.

Potom už nás čekalo velké vyhlášení, jak klání dopadlo. Mezi velkými se rozhodlo v poslední disciplíně, Maki těsně vyhrála nad Pórkem a stala se tak letošní držitelkou Štítku táborníka. Mezi mladšími — Anežkou a Anetkou — vyhrála nakonec o pouhý jediný bod Anežka. Ocenění byli i vítězové jednotlivých disciplín. Nám už pak zbývalo jen se vrátit do klubovny, uklidit a vydat se každý domů.

qd

Stehlík obecný

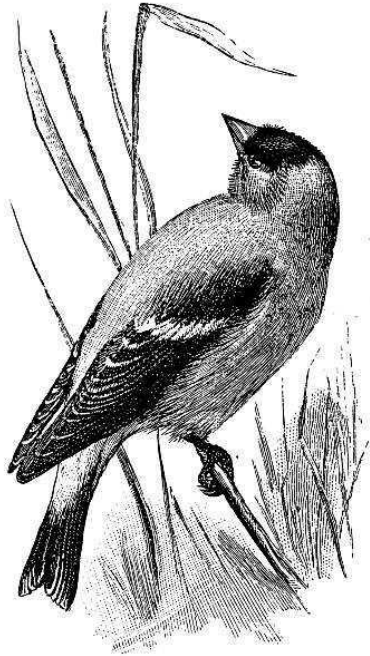
Stehlík obecný je drobný pták se štíhlým tělem, dlouhými křídly a dlouhým špičatým zobákem. Je pestře zbarvený, jeho záda jsou béžová, křídla jsou černá s bílými fleky a žlutým pruhem. Břicho má bílé a na hlavě má červenou masku, která je výraznější u samců, jeho končetiny jsou hnědé.

Na podzim a v zimě se seskupují do menších či větších hejn. Požírají malá semena, která jsou ještě v semenících. Jsou to obratní ptáci, často je lze vidět šplhat na malých větvičkách stromů. Svou potravu sbírají v širokém okolí od svého hnízda, obvykle na loukách, okrajích a příkopech silnic či úvozech.

Hnízdí od května do srpna, hnízda staví samička na listnatých stromech daleko od kmene ve vidlici větve. Samička snáší 3—6 vajíček bílé barvy s červenými tečkami.

Stehlík byl velmi oblíbeným klecním pátkem pro svůj vzhled a příjemný zpěvný hlas. Byl tedy často chytán a je oblíbený dodnes.

ep

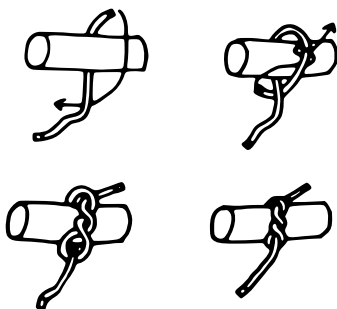
Dřevařská smyčka a oslí uši

uzly a uzlíky

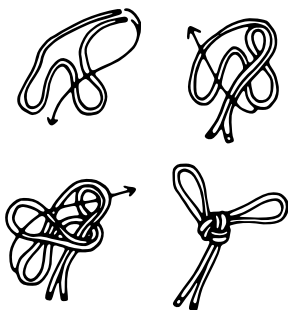
Posledními uzly, se kterými se v tomto oddílovém roce seznámíme, jsou dva smyčkové uzly. Prvním z nich je dřevařská smyčka, velice jednoduchý uzel, který dobře drží v tahu. Snadno se váže i rozvazuje, dávejte ale pozor, pokud se mění napětí, může se nechtěně povolit. Pro větší pevnost lze udělat omotání více. Dřevařskou smyčku můžete uvázat kolem stromu, třeba když natahujete šňůru na prádlo nebo věšíte plachtíčku.

Druhým uzlem jsou oslí uši. Díky tomuto uzlu získáte dvě pevné smyčky, bez nutnosti použít konce lana. Nevýhodou tohoto uzlu je, že se po zatížení silně dotáhne a těžce se rozvazuje. Postup k jeho uvázání působí na první pohled složitě, ale nenechte se zmást.

Kdo dřevařskou smyčku (všichni do 5. třídy) nebo oslí uši (od 6. třídy výš) uváže a ukáže Kvítkovi, nebo pošle fotografii uvázaného uzlu přes e-psa (*vpr.red/e-pes*), dostane za odměnu dva body do bodování.

Dřevařská smyčka

Oslí uši

qd

Vzpomínka na tábor

Na skok do historie aneb něco o oddíle

Tábor už je za rohem. Co nás letos asi čeká za téma? Pojd'me se na tábor trochu naladit a zkrátit si čekání jednou ze starých kronik.

Celý rok je tím za námi. Co nového a zajímavého si pamatujete z historie oddílu i z ostatních témat, o kterých se v Pejsku během roku psalo? Jakoukoliv odpověď řekněte Aně nebo e-psovi (*vpr.red/e-pes*) a získáte za ni 2 body do bodování.

aš

Menam (tábor 2006)

Zemi zaplavila tma, u lidí začínaly převládat špatné vlastnosti, dobré se pomalu vytratily, zkrátka vše směřovalo ke strašlivému konci. . . Takhle to vypadalo ještě v červnu, než jsme odjeli do Vápna strávit nějaký čas na táboře. Takhle to vypadalo před tím, než bohyně Gaia vložila do našich rukou naději a tím i záchranu celého lidského pokolení. A dala nám posledních 15 dní denního světla. Pouhých 15 dní. . .

Naším úkolem bylo vrátit na Zem dobré vlastnosti a to znovuzožehnutím posvátných ohňů — ohně přátelství, odvahy, upřímnosti, poctivosti a laskavosti. Ale jaké vlastnosti ohně nesly jsme objevovali jen složitě, krůček po krůčku.

I v tomto nám pomáhala naše ochránkyně — bohyně Gaia, ačkoli... nebylo to zadarmo. Byla potřeba nejedna kapka našeho potu, nejedno zahřátí našeho mozku, nejedno překonání sebe samého. Vlastně jsme sami sobě dokázali, že dobré vlastnosti v nás ještě dřímají... Jen díky tomu, že jsme drželi při sobě, že jsme udělali odvážný krok vstříc neznámému. Donesli jsme bohyni uhlíky ze všech posvátných ohňů a ona zase zažehla věčný oheň.

Ale nejen to, vždycky nám zbyl nějaký čas na hraní a trochu té zábavy... a samozřejmě jsme si užili spoustu přírody, které je v Praze pomálu.

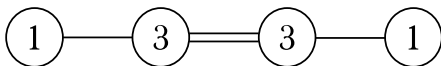
zapsala Kvítek

Ostrovky a mosty

Každé kolečko s číslem na plánu níže symbolizuje jeden ostrov. Vaším úkolem je mezi sebou propojit všechny ostrovy tak, aby z nich vznikl jeden souvislý systém. Ostrovy je třeba propojit pomocí mostů, které vedou přímoou čarou buď svisle nebo vodorovně (nikoliv však šikmo) z jednoho ostrova na druhý. Každý ostrov má na sobě číslo. Z každého ostrova musí vést přesně takový počet mostů, jaké číslo je v něm zobrazeno. Dva stejné ostrovy mezi sebou mohou mít maximálně dva mosty vedle sebe.

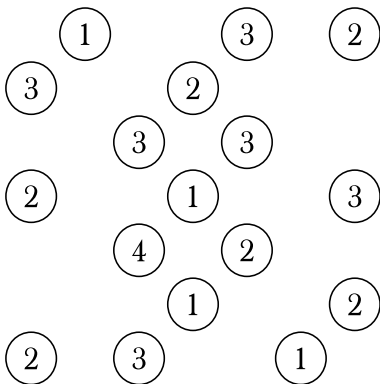
Správně propojené ostrovy tedy vypadají třeba takto:

Správné řešení hádanek níže pošlete do e-psa (*vpr.red/epes*), nebo ho ukažte na schůzce Štěpánovi.

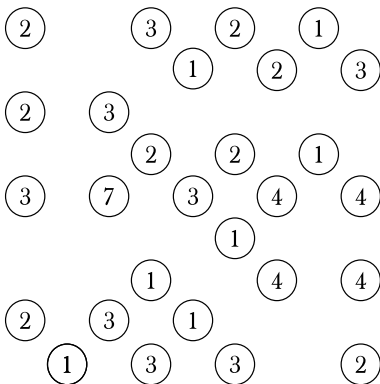
Pro mladší (do 5. třídy včetně)

Spoj ostrovy do jednoho systému tak, aby z každého z nich vedl správný počet mostů. Pozor, počítá se pouze propojení svislou nebo vodorovnou čarou!

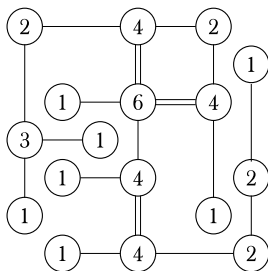

Pro starší (od 6. třídy včetně)

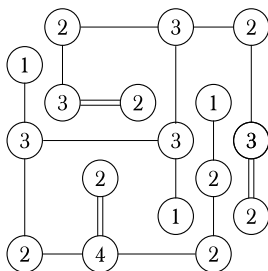
Spoj ostrovy do jednoho systému tak, aby z každého z nich vedl správný počet mostů. Pozor, počítá se pouze propojení svislou nebo vodorovnou čarou!

Řešení z minula

Mladší

Starší

šbh

Velikonoční výprava (1. část)

Ve čtvrtek ráno jsme měli sraz v 9.00 u klubovny, až jsme se všichni sešli, tak jsme naložili věci do auta a poté jsme vyrazili na Hlavák. Vlakem jsme jeli do Plané u Mariánských Lázní, tam jsme došli na louku, kde jsme se naobědvali.

Pak jsme se rozdělili na pomalejší a rychlejší a vyrazili do tábora, v táboře jsme postavili „8“ a různé další věci, co byly potřeba, třeba jako dřevo, ohniště v tee—pee. . . Poté jsme si dali večeri u ohně, trochu si zazpívali a šli spát.

V pátek ráno jsme se nasnídali a poté si zabalili na výlet. Vyrazili jsme a Róza vedla podle mapy, šli jsme takový okruh a po cestě jsme si dali oběd a nasbírali pruty na pomlázky, a vyrazili zpátky do tábora, kde jsme po cestě potkali Justý, která přijela trochu později vlakem, a Kryštofa, který ji jel vyzvednout na vlak.

V táboře jsme si trochu odpočinuli a vrhli se na vařicí etapu, měli jsme na to asi 1 hodinu a půl a pak ještě někdo dodělával. Všechno bylo moc dobré, takhle bylo pořadí:

1. tortily (Pórek, Maru a Miška) — **2. smažák** (Maki, Saša, Martinka a Anika) — **3. chlebičky** (Róza, Ráša, Justý, Madlenka) — **4. těstovinový salát** (Josefka, Jůla, Lojzička, Permoník a Miška od Uší—X) — **5. špízy** (Séba, Řízek, Josef).

Pořádně jsme se najedli a taky uklidili. Pak přišli Skarabíci a společně jsme si zazpívali. A pak už jsme šli spát.

zapsala Ráša

Putování Českým středohořím

Sešli jsme se na Zličíně, odkud jsme jeli do Loun. Tam jsme čekali na Rášu a Rózu, které nestihly sraz. Spali jsme na Lenešickém chlumu (kopec).

V pátek jsme vstali a po snídani jsme vyrazili na Ranou. Pak jsme šli do Hrádku, kde jsme doplnili vodu. Šli jsme do Milé a obešli jsme kopec Milá. Pod ním jsme si dali oběd. Šli jsme do Bělušic, kde jsme obdivovali místní věznici. Šli jsme do Bedřichova Světce, kde jsme ukradli čarodějnici sladkosti. Vyrážíme směr Skršín, kde si dáváme pauzu. Jdeme do Dobřčic a do Lužice. V Lužici odbočujeme a nabíráme vodu u pramínku. Po přestávce jdeme do Chouče a pak směřujeme na Bořka (Bořeň), kde jsme spali.

Výšlap na Bořka. Náš odhad — tak hodinu nahoru. Skutečnost — za 15 minut nahoře. Z Bořka jdeme do Bíliny, kde nabíráme vodu. Z Bíliny jdeme na Radovešickou výsypku a zase zpátky. Na náměstí v Bilině si dáváme zmrzku. Mňam! Z Bíliny jdeme po červené do nejhoršího kopce, pak do Braňan, kde nabíráme vodu (zase!). Spíme poblíž Braňan.

V neděli ráno jsme zjistili, že kolem nás v noci chodila prasata! :O Po snídani jsme se vymotali na cestu k jezeru Most, kde jsme se vykoupani. Předtím jsme ještě navštívili přesunutý kostel. Po koupačce jsme šli na vlak a jeli jsme šíleně plným vlakem domů.

zapsala Madlenka

Siesta v Madridu

a nebo ne?

¡Hola! Vpředáci,

mám pro vás poslední krátké vyprávění z Madridu.

Do Španělska jsem se vracela už jen na dva týdny, hlavně kvůli zkouškám, které jsem naštěstí zvládla během prvních pár dní. Přijela jsem navíc těsně po svátku Tří králů, který je pro Španěly často významnější než samotné Vánoce — dárky totiž dětem nosí až oni. Díky tomu jsem ještě stihla ochutnat pár tradičních svátečních dobrot.

Zbytek času jsem se snažila využít naplno. Co nejvíc cestovat, trávit čas s kamarády a užívat si poslední dny v Madridu. Ať už při vaření mexického jídla, nebo během malé cooking class španělských tapas. Procestovala jsem i několik okolních městeček, prošla nespočet kostelů, zámků a dalších zajímavých míst.

Na jeden den jsem si také odskočila do Portugalska, konkrétně do Lisabonu. Byla to moje úplně první návštěva Portugalska. Přiznám se, že mě město trochu zklamalo — přišlo mi poměrně špinavé a ne tak turisticky zajímavé, jak jsem očekávala. Možná to ale bylo i tím, že jsem tam strávila opravdu jen krátký čas. I tak jsem se stihla projet slavnou tramvají, ochutnat pastel de nata, navštívit hlavní památky a projít se podél moře. Na to, že jsem tam nebyla ani 24 hodin, to vlastně považuju za docela úspěšný výlet.

Pak už mě čekalo jen balení a loučení s Madridem i s lidmi, které jsem tam poznala. Nacpala jsem své až příliš plné

kufry a vydala se na letiště, a pak už domů. Zpátky do běžné rutiny a oddílového života.

Doufám, že vás moje krátké cestovní zápisky alespoň trochu bavily.

Tak naposledy...

Hasta luego, Týna

Cestovní deník

z putování Českým středohořím

aneb z Loun přes Ranou, Bořeň a Bílinu až do Mostu

doporučujeme číst jen při dlouhé chvíli

Čtvrtek 30. dubna

- 16.54 Jana se zpožděním dorazila, Róza s Rášou jedou autobusem na druhou stranu
- 18.33 Róza s Rášou dorazily do Loun
- 18.38 Kryštof nám přednáší o Lounech
- 18.45 Rózu už tři týdny bolí noha a asi jí upadne
- 19.32 Samara se stěhuje, asi do Loun
- 19.35 Róza: „Nemáte někoho náplast?“
- 19.38 Justý: „Já si do toho (ukáže krabičku od rizota) dám ponožky.“
- 19.41 Justý se stěhuje od Samary
- 19.42 Justý: „Počkat, já mám tři snídaně.“
Všichni: „To je dobře.“
- 19.47 Samara: „Máme kapacitu 643 fotek.“ Po chvíli:
„Jestli bude z výpravy 643 fotek, tak se střelím.“
- 19.49 Kryštof: „Za Madlenkou!“ Madlenka vzadu
- 19.55 Madlenka volá na modrou, ať se ozve.
- 20.18 Madlenka nesoucí mapu se ptá: „Kdy už tam budem?“

- 20.25 Justý, Madlenka, Róza a Ráša plánují přeпад na tábor
- 20.33 kouřící hromada hnoje
- 20.55 Kryštof se zadýchává a nemůže už ve 1/4 kopce, a to nám ještě nenese batohy
- 21.00 OMG, vidíme bílou paní!!!
- 21.05 byl to jen odpadkový pytel, UPS
- 21.08 obchážíme vodní nádrž a hledáme místo na spaní
- 21.10 Samara: „To je absurdní, že je vodní nádrž na vrcholku kopce.“
- 21.30 chystáme se na spaní, Josefka: „Madlen, ty nemáš železnou karimatku?“

Pátek 1. května

- 8.10 vstáváme s čepičkami a balónky nad hlavami
(překvapení od Ani, Maki a Madlenky)
- 8.11 Rózu bolí zub, asi si ho přeležela
- 8.14 Justý: „Madlen, já jsem se otočila a myslela, že jsi prase.“
- 9.30 docháleli jsme půlku dortu
- 9.51 Maki spadly kalhoty
- 9.52 vyrážíme směr Raná
- 10.30 vystoupali jsme na sedlo pod Ranou
- 10.32 dáváme batohy a Pórka na hromadu a vyrážíme na Ranou
- 10.35 Kryštof a Aňa vybíhají na Ranou

- 10.40 jsme na Rané, juchů (457 m. n. m.)
10.42 Kryštof si nechal podklady na přednášku dole,
ale nee :)
10.44 Co to vrže? Cibule.
10.46 vidíme pidi letiště, Josefka: „Prolétneme se?“
10.47 letadlo jede po „ranveji“ (louce)
10.52 viděli jsme vzlétnout letadlo
10.56 viděli jsme přistát a vzlétnout letadlo, a tahle
pořád dokola
11.03 sešli jsme zpět do sedla pod Ranou
11.19 sešli jsme celou Ranou
11.59 v Hrádku jsme nabrali vodu a dostali bonbón
12.01 vidíme zase žluté letadlo
12.54 štěkl na nás pes
13.09 odpočíváme pod kopce Milá
13.10 Ráša: „Mám zpocenou okurku.“
13.13 „Mně se to asi přestává líbit.“
„Mně se to líbit ani nezačalo.“
13.26 Samaře se pozvracela pomazánka
13.25 obtěžují nás mouchy
13.28 Justý asi před hodinou volalo neznámé číslo,
furt to řeší :)
13.58 dostali jsme výhody typu „koupím ti zmrzlinu“,
„nafouknu ti karimatku“, „ponesu ti batoh“
(*překvapení od Rózy a Ráši*)
14.02 Pórek tejuje Róze koleno, je to moc dlouhý
— až na stehno, Róza: „Neni to moc dlouhý?“
Aňa: „Aspoň tě nebude bolet stehno.“

- 14.13 Róza: „Au můj zadek.“ (sedla si na záchodě do kopřiv)
- 14.15 „Chceme něco dělat.“ Kryštof: „Třeba tu nechat Samaru?“
- 14.19 Kryštof přednáší o Milé, pomoc
- 14.20 much stále přibývá
- 14.21 Kryštof dopřednášel, velký potlesk
- 14.22 čepička umřela
- 14.42 frkačka je opak astmatického dýchátka
- 15.00 okradli jsme čarodějnici o bonbóny
- 15.45 přestávka pod lípou v obci Skršín
- 15.47 dostali jsme třetí překvapení od Ráši a Rózy — motivační hlášky na cestu
- 15.58 Róza: „Nechceš si sáhnout na mé zpocené triko a dát mi za to sušenku?“
- 15.59 „Pata pata pata, bolí mě pata.“
- 16.07 Justý: „Já potřebuju vodu.“ Kryštof: „Já můžu pak vyndat jodisol.“
- 16.08 vyrážíme dál se smutnou zprávou, že se Pom nepřipojí
- 17.19 další pauza u altánku se studánkou
- 17.55 hrajeme bonbónové překvápko od Justý
- 18.12 míříme k Bořkovi
- 18.20 našli jsme powerbanku
- 18.21 Kryštof vyhodil powerbanku do pole
- 18.28 vzdalujeme se od Bořka
- 18.29 oranžová kopřiva, OMG!
- 18.47 odpočíváme před závěrečnou etapou

- 19.05 vedle Justý přilétl pštros, ne teda kopřiva, ne teda koroptev
- 20.39 Justý: „Oske mi napsal. . .“
- 21.02 Samara se dusí olivou
- 21.37 Jana bojuje se sušenkou (*sušenky byly překvapení od Jany*)
- 21.40 Róza: „Oáza je nějaká ohrada?“
- 21.41 Pórek není babička, proto nemá respekt
- 21.42 hrajeme překvápkovou hru od Pórka

Sobota 2. května

- 10.13 vidíme, jak nějací lidé slaňují z Bořka
- 10.22 ze Samary se stává Spiderwoman
- 10.32 vyrážíme směr Bořek
- 10.47 vylézáme na Bořka (*539 m. n. m.*), Pórek hlídá batohy pod kopcem
- 10.52 všichni jsme zpocení
- 10.55 Justý: „Představte si, že to jdeme s batohy.“
Madlenka: „To bychom asi pomřeli.“
Róza: „S batohy by to bylo lepší.“
- 11.02 vylezli jsme na Bořka, vidíme Bílinu
- 11.08 Aňa: „Vidíte ty mouchy u toho stromu?“
Kryštof: „Asi je zpocenej.“
- 11.10 Madlenka: „Tady je další zpocení strom.“
- 11.10 zvuk střelby, Ráša: „Pórek střílí zajíce.“
- 11.16 Madlenka: „Komu to klouže, ten je starej.“
- 11.30 slezli jsme Bořka

- 12.56 odcházíme ze svačínové pauzy
- 13.35 potkáváme stromy se jmény panovníků
- 13.48 OMG, je tu Petr Pavel
- 13.59 pauza na oběd, Kryštof: „A můžu vám přednášet o Radovesické výsypce.“
- 14.02 Samara: „Já si někam odskočím.“ Po chvíli „Možná dojdu.“
- 14.07 Samara: „Ten čedar se hodně zpotil.“
- 14.15 Róza: „To jsi šila na ruce?“ (řešíme šití plachtíček)
- 14.33 buхта od Josefky
- 16.03 zmrzlina v Biline
- 16.16 Kryštof se vloupává do náhodného domu
- 16.31 Madlenka: „Hustý, tady jezdí vlak.“ (ukazuje na nákladňák)
- 16.42 potkáváme koncerty
- 16.53 stoupáme na random vysoký kopec
- 17.13 dostoupali jsme nad random vysoký kopec; resp. jsme vylezli nad údolí, říká Samara
- 17.18 Madlenka: „Mravenec žere vitacit.“ Róza: „Asi bude hyperaktivní.“
- 17.24 Aňa blije vitacit
- 17.29 Samara má knedlík v krku, Madlenka: „Otevři krk a řekni Á.“
- 17.29 Samara: „Proč je polovina z těch random hlášek moje?“
- 17.36 Madlenka s Maki: „Ú, už to leze.“ (mluví o polaroidu)

- 17.39 Ráša s Rózou nesou 4 minuty Aně batoh
17.48 jsme ve fake Vraňanech
18.15 Samara si bere analergin
18.35 odcházíme z malé — ehm, ehm — pauzy
18.37 Samara: „Jé, lidi.“
18.45 Kryštof ničí (spravuje) veřejný majetek
19.04 pauza na nabírání vody, čteme si cestovní deník z Vraní
19.06 random kluci frajeří — jdou po silnici,
Aňa: „Takhle chodí Kryštof z porady.“
Kryštof: „Protože jsem taky frajer.“
19.19 Róza jde spát do zeleného kontejneru
19.23 vidíme Bořka
19.31 běžíme na místo spaní
19.43 „V osm se zhasíná.“
19.46 Róza: „Tady roste aloe vera.“
20.04 Justý zemřelo jablko
20.13 jíme sušenky od Samary, co chutnají jako jar
22.00 jdeme spát, Pórek čte nejlepším holkám pohádku

Neděle 3. května

- 9.38 vyrážíme směr přesunutý kostel a jezero Most
10.21 mladé designérky vylepšily Kryštofovi batoh
10.22 Kryštof vytáhl všechna stébla z batohu (nepodporuje mladé umělce)
10.45 potkáváme stále více a více elektrokol

- 11.00 Kryštof z donucení snědl pampelišku a naučil se podporovat mladé designérky
- 11.04 snažíme se dostat do přesunutého kostela
- 11.14 Kryštof nám přednáší o přesunutém kostelu
- 12.13 doprohlédli jsme si kostel
- 13.42 vyrážíme od jezera na vlak, voda byla mega studená, Samara jako jediná smrdí
- 13.43 Ráša našla 200 Kč na zemi
- 13.50 Josefka: „Slyším něco mezi žábou, kočkou a .“
- 14.18 všichni si stěžujeme na nepřístupnost nádraží
- 14.23 jsme bez místenek v totálně přeplněném vlaku
- 14.26 nějaký pán nás vyhodil z prostoru pro kola
- 16.03 Josefka: „Až pojedu do toho Chorvatska, tak si koupím mátový čaj, to je za hubičku.“
- 16.20 Róza: „Já jsem celá žlutá.“
- 16.25 Kryštof nám přispěje 100 € na cestu do Chorvatska
- 16.31 dáváme si feedback, co do příště zlepšit
- 16.34 AHOJ!

zapsaly Madlenka s Aňou

ap

Redakce: Aňa, Aža, Emma, Ester (*kor.*), Kvítek, Samara (*kor.*), Štěpi, Týna. Sazba: Jenda, Kryštof.

Vedoucí starších:

Jenda: 799 790 244

Samara: 733 210 214

Štěpán: 771 113 162

Ester: 605 973 956

Kryštof: 608 746 385

Vedoucí mladších:

Kvítek: 724 264 148

Týna: 731 755 579

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz